

عنوان مقاله:

روابط دو کشور اسلامی ایران و عثمانی در دوره قاجار با تاکید بر ارزشهای مشترک

محل انتشار:

سی و هفتمین کنفرانس بین المللی وحدت اسلامی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمد قربانیان - دانشجوی مقطع دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام، دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین.

خلاصه مقاله:

وجود ارزشهای مشترک از مباحث مهم در روابط بین حکومتها میباشد که میتواند باعث کاهش تنشها و منجر به صلح پایدار گردد. یکی از این ارزشها مسائل دینی و مذهبی است که همبستگی بین دولتها را ارتقا میدهد. در همین راستا موضوع عتبات عالیات در روابط بین ایران و عثمانی (۱۹۲۲-۱۴۵۳ میلادی) در دوره قاجار (۱۱۹۲۵-۱۷۹۷ میلادی) دارای اهمیت ویژه ای است و به عنوان پدیده ای فرهنگی، سیاسی و مذهبی نقش مهمی در روابط بین کشورها داشت و بخشی از مذاکرات صلح ارزنه الروم (۱۸۲۳) و (۱۸۴۷ میلادی) میباشد که در نتیجه آن صلحی پایدار بین دولتین برقرار شد که تا پایان عمر حکومت عثمانی باقی بود. همچنین حوزه های علمیه عراق به عنوان مراکز مهم علوم دینی که تحت حاکمیت حکومت عثمانی قرار داشت، علاقه ایرانیان را به حضور در این کشور همراه با مساله عتبات عالیات دو چندان میکرد و بهره گیری از ظرفیت علما تاثیر شگرفی در بهبود روابط داشت. پژوهش حاضر به لحاظ هدف بنیادی و از لحاظ ماهیت و روش، از نوع تحقیقات توصیفی تحلیلی میباشد و روش گردآوری اطلاعات کتابخانه ای است. یافته های پژوهش نشان میدهد، عتبات عالیات نقش مهمی در روابط بین دو کشور و از مهم ترین موضوعات صلح بود و علما نقش مهمی در بهبود روابط داشتند.

کلمات کلیدی:

ایران، عثمانی، عتبات عالیات، علما، صلح

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1936088>

